

Goede Week 2020

Beste mensen,

Het was op de eerste dag van de week. De leerlingen van Jezus zaten angstig en radeloos, verward, bij elkaar. Opgesloten in een huis, de ramen en deuren dicht. Daarbuiten stond een menigte mensen. De leerlingen wisten niet of ze nu wel of niet bang moesten zijn voor deze meute. Diezelfde meute mensen had Jezus op Palmzondag bejubeld en op Goede Vrijdag aan het kruis geschreeuwd.

De eerste dag van de week. Die ochtend waren de vrouwen naar het graf gegaan, het was leeg geweest. Er waren engelen verschenen. Petrus en Johannes waren ook gaan kijken en zagen dat het waar was: het graf leeg, de zwachtels lagen opgerold in een hoek. Zou het dan waar zijn; zou Hij dan uit de doden zijn opgestaan? Maria Magdalena vertelde dat zij de Heer had gezien. Ze dacht dat het de tuinman was, maar toen Hij haar naam riep, herkende ze Hem. En dan die leerlingen die naar Emmaus waren gelopen en vertelden over de man die ineens bij hen liep en die hen van alles en nog wat had uitgelegd over de Schriften en die ze herkenden toen Hij het brood brak. Die leerlingen waren diezelfde avond nog teruggekeerd naar Jeruzalem om het nieuws te vertellen dat Hij werkelijk leeft!

Verwarring en angst. Hoe nu verder? En op dat moment verschijnt Jezus in hun midden. Ze herkenden Hem en zagen de wonden aan Zijn handen, voeten en zijde. "Vrede zij u. Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend Ik u!" Angst maakt plaats voor enthousiasme: de deuren gaan open, de leerlingen treden naar buiten en verkondigen aan wie het maar wil dat Hij waarlijk is opgestaan.

En dat gebeurde allemaal op die ene dag, die eerste dag van de week. In de Paastijd zijn al die verhalen verspreidt over de zondagen. Iedere keer wordt een stukje verteld, om zo ook de aandacht te vestigen op ieder afzonderlijk element. Er is iets bijzonders wat daar gebeurt: verwarring wordt geloof, angst wordt hoop en in jezelf gekeerd zijn, opgesloten zitten, wordt liefde.

Broeders en zusters, de afgelopen maand ondervinden wij zelf wat het betekent om beperkt te zijn in je bewegingsvrijheid, sommigen van ons zitten letterlijk en figuurlijk opgesloten. Niet voor een opdringerige meute, maar voor een onzichtbare vijand: het coronavirus. Wij vieren Pasen, het feest van de Verrijzenis van de Heer, in de beslotenheid van onze huizen. Uitbundige vieringen in de kerk zijn er niet, die zullen sober zijn en zonder een aanwezige gemeenschap van mensen.

Dit heeft natuurlijk enorme gevolgen voor ieder van ons. Sommigen onder u zullen misschien iemand uit uw midden moeten missen, omdat die overleden is aan de gevolgen van het virus en er zijn ook medeparochianen die onder zeer moeilijke omstandigheden afscheid hebben moeten nemen van hun geliefde die ze in de laatste dagen van het leven niet konden bezoeken en van wie ze op sobere manier afscheid hebben moeten nemen. De gevolgen worden ervaren, door ieder van ons op een eigen manier.

Uit het verhaal van de eerste dag van de week is echter een les te trekken. Vele zelfs! Zeker op dit moment in de geschiedenis en ons leven, waarop veel van wat normaal werd gevonden bijzonder is. Wij mogen ons realiseren dat de situatie waarin de leerlingen van Jezus tijdens die eerste Paasmorgen ook de onze kan zijn: in alle verwarring van dit moment, kunnen we blijven hangen in angst. In die angst kunnen we ons geloof in de toekomst laten varen en in onze beslotenheid kunnen wij onze naastenliefde verliezen.

“Vrede zij u! Zoals de Vader Mij gezonden heeft, zo zend ik u!” De verrezen Heer zegt dit aan Zijn leerlingen en daarmee ook aan ons, aan ieder van ons. Ieder van ons is binnen de grenzen van het mogelijke gezonden om het geloof in de verrezen Heer te belijden en te verkondigen; de hoop op komende Rijk en een betere wereld in zich te dragen en vandaar uit, vanuit dat geloof en die hoop, de liefde die de Heer voor ons heeft, te ervaren, te beleven en uit te dragen naar onze naasten. Verlies dat geloof, die hoop en die liefde niet! Zeker nu niet, in deze onzekere tijd. Hij, Jezus Christus, de verrezen Heer is met ons! Dat is Zijn belofte tot in eeuwigheid!

Niemand van ons heeft een idee hoe lang de beperkende maatregelen die opgelegd zijn, om het coronavirus in bedwang te houden, gaan duren. We moeten afwachten. Maar een komt een moment dat we weer samen kunnen komen om de Eucharistie te vieren en de H. Communie te ontvangen en Pasen te vieren! Pasen, het feest van de verrezen Heer, vieren we iedere dag! En ook op die dag!

Blijf vertrouwen houden, pas goed op u zelf, kijk naar elkaar om en blijf gezond!

De Heer is waarlijk opgestaan! Alleluia!

Zalig Pasen!

Namens het pastoraal team van de
Goede Herderparochie;
Heilige Geestparochie en
H.J. Jacobus en Johannesparochie,

Marc Oortman, pastoor